

Изъ живота на ежа

Това малко съ настръхнали бодли животно е твърде интересно.

Всѣки знае, че когато види опасностъ, то се свива на кълбо, бодлитѣ му настръхвватъ и неприятелитѣ му не смѣятъ да го закачатъ. Но все пакъ лисицата, нѣкои ловджийски кучета и др. сж намерили начинъ да го нападатъ. Ако наблизко има вода, тѣ почватъ да търкалятъ бодливата топка и я бутватъ въ водата. Ежътъ, уплашенъ, се развива, тѣ го хващатъ за муцуната и го разкъсватъ.

Презъ студеното годишно време, ежътъ спи зименъ сънъ. Още, шомъ почне да се захладява презъ есанъта, той захваща да си дири сгоднo мѣсто, детo да прекара лютата зима. Избира си затулено мѣсто, въ което натрупва слама, сѣно, сухи листа и мѣхъ и тамъ се заравя. Интересно е какъ пренася сухата шума. Той се търкаля по окапалитѣ листа, които се набождатъ по бодлитѣ му. И така ги отнася въ жилището си.

Ежътъ лесно се опитомява. Особено, когато се отнасятъ съ него добре. На много мѣста държатъ по домоветѣ опитоменъ ежъ, за да лови мишки, на което е голѣмъ майсторъ. Съ това той напълно замѣства котката.

Опитомениятъ ежъ привиква да яде всѣкаква храна и да пие спиртни напитки. Пияниятъ ежъ става много смѣшенъ съ своитѣ движения. Особено обича да пие млѣко.

Нѣкои първобитни народи използватъ бодлитѣ на ежа да си правятъ отъ тѣхъ рженъ даракъ и други чесала. Съ тѣхъ разчесватъ вълна и къл-